

[Landbrugsministeren]

at skabe forståelse for, at skal vi have økonomi i dansk landbrug i fremtiden, så er det nødvendigt, at der afsættes flere midler til produktudvikling, og at producenten derfor ikke får afregnet til den sidste øre.

Hr. Gade efterlyste miljøvenlige produktioner. Jeg gør bare opmærksom på, at der inden for disse to lovforslag er mulighed for at yde støtte til det, som hr. Gade efterlyste: de økologiske produkter eller produktioner og i det hele taget mere miljøvenlige produktioner.

Hr. Gade brugte vendingen, at nu kommer virksomhederne så og beder staten om at klare det for dem. Det, sagde hr. Gade, skulle forædlingsvirksomhederne gøre. Jamen det har de netop ikke gjort. Vi har i et godt og ordentligt samarbejde mellem virksomhederne, brancherne, landbruget i det hele taget, drøftet, hvordan vi kunne hanke op i situationen, og vi var enige om, at hvis vi i fællesskab kunne finansiere det, så ville det være en god idé. Så der er altså ikke nogen, der er kommet og har bedt staten om at klare det.

I øvrigt skal man ikke forestille sig – det gør jeg i hvert fald ikke – at vi kan redde dansk landbrug med disse to lovforslag, der til er dansk landbrugs problemer alt for store, men vi kan i hvert fald give en hjælpende hånd til en nødvendig udvikling.

Jeg er enig med hr. Ole Vig Jensen i, at det at gå nye veje først og fremmest er erhvervets egen opgave. Det er meget væsentligt at slå fast, fordi vi herinde ikke kan klare den omstillingsproces, erhvervet skal ud i. Den er betinget af den dynamik og det engagement, den enkelte producent lægger i opgaven. Jeg er meget enig i, at det er et fundament for hele omstillingsprocessen.

Vi tror som sagt ikke, at vi kan redde dansk landbrug med disse to lovforslag, men at vi måske kan være med til at give det nødvendige skub.

Jeg har sagt om brancheorganisationerne, at de ikke har flertal i udvalget. Det er et svar til hr. Ole Vig Jensen, der var bekymret for, om de havde flertal i udvalget. Det har de altså ikke.

Hr. Ole Vig Jensen nævnte gartnerierhvervet, som er et godt eksempel på, hvad øget markedsføring og produktudvikling kan føre til, og det er faktisk et usædvanlig godt eksempel. Gartnerierhvervet var for nogle ganske få år siden ude i nogle ganske alvorlige

afsætningsvanskeligheder og økonomiske vanskeligheder. Jeg tror, at gartnerierhvervet – selv om landbruget er et meget større område – kan vise os én ting, nemlig at det kan nytte noget at tage fat i situationen.

Til hr. Ove Jensen skal jeg sige, at vi skal være opmærksomme på, at landbruget i 1985 tjente 43 mia. kr. til landet. Mon ikke forbrugerne er meget interesseret i, at vi bevarer vores eksportandel? Det er dog en væsentlig forudsætning for, at vi kan finansiere det velfærdssamfund, vi har. Mon ikke vi alle sammen har en interesse i, at dansk landbrug til stadighed er med i udviklingen og til stadighed kan øge den indtægt, de tilfører landet? – det tror jeg nok, rent bortset fra den beskæftigelsesmæssige virkning, landbruget har ved at beskæftige i hvert fald 210.000 mennesker. Det skal man ikke kimse ad.

Jeg tror, vi alle sammen har en interesse i at gøre en forstærket indsats. Derfor vil det offentlige gerne være med i en så alvorlig situation, som dansk landbrug står i i dag.

Bjørn Westh (S):

Jeg kan forstå, at landbruget er inde i en omkalfatring, og at det skal klares bl.a. gennem denne lovgivning. Så kan man stille sig selv det spørgsmål, hvor meget de 10 mill. kr., der er sat af i 1987, og de 20 mill. kr., der er sat af ekstra i 1988, egentlig betyder for de virksomheder, f.eks. Tulip, der har en omsætning på, som jeg nævnte før, 7–8 mia. kr. De kan altså søge om en del af de 10 mill. kr. Hvor meget det fører til en stor omkalfatring, det ved jeg egentlig ikke.

Men jeg ved, at 10 mill. kr. kan betyde meget f.eks. inden for forskning, og man kan se i Landbrugsmagasinet, i et af de sidste numre, at fjerkræavlerne, fjerkræbranchen, skriver, at det går tåleligt, men et af de store problemer, de har, er – jeg citerer fra nr. 1 fra 1. januar 1987:

»Især vanskelighederne med at holde på kvalificerede forskere og projektmedarbejdere i en tid, hvor kontinuerlig forskning erstattes af enkeltprojekter.«

Det kan godt være, at 10 mill. kr. ville lunde betydelig mere i den slags forskningsinstitutioner end 10 mill. kr., som Tulip måske kan få 1 mill. kr. af, hvis de søger. Det er langt vigtigere for erhvervet at sørge for, at